

נקודת אור בפרשה – הכנסת אורחים – פרשת וירא

נאמר בפסוק: "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֵי נִי מִמְרָא וְהוּא יֵשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשׁ אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרָאתָם". אברהם אבינו נמצא ביום השלישי למילתו, ועם כל זה, הוא יושב ומצפה לאורחים. והנה, שולח לו הקב"ה שלושה מלאכים בדמות ערבים, כדי שיארח אותם בביתו.

וצריך להבין: מדוע שלח לו הקב"ה מלאכים בדמות ערבים ולא בדמות אנשים מכובדים, הרי כידוע היה אברהם אבינו נביא, וגם היה זקן וחולה [עקב המילה], ומן הראוי לכבדו באורחים מכובדים?!

והדברים יתבארו על פי מה שמסופר על רבי חיים מבריסק זצ"ל, שבאחד הימים הגיע לביתו אורח, והרב היה סבור שהוא תלמיד חכם, ולכן קיבל את פניו בסבר פנים יפות, עשה לו מטעמים, ואף הציע לו מיטה במו ידיו כפי הראוי לתלמיד חכם שכמוהו.

בבוקר נעלם האיש, ועד מהרה התברר כי יחד עמו נעלמו מן הבית חפצי ערך רבים, והתברר שאותו האיש לא היה תלמיד חכם כלל אלא נוכל שהעמיד פני תלמיד חכם. משראו כך בני הבית, התלוננו באוזני הרב: כיצד הכניס הרב הביתה אדם בלתי הגון שכמוהו? היתכן לארח כל אדם מבלי לדעת תחילה מי הוא ומה מעשיו? שאלו.

והרב השיב: כשרצה הקב"ה ליזכות את אברהם אבינו במצות הכנסת אורחים, שלח אליו מלאכים שנראו כערבים שמשתחוים לעפר רגליהם, ומדוע נשלחו המלאכים דווקא בצורת עובדי עבודה זרה?

אלא, המשׁיך הרב והסביר, חפץ הקב"ה להראות בכך הלכה לדורות, שכאשר עומדת בפני יהודי מצות הכנסת אורחים, אל לו לחקור ולדרוש יותר מדי מי האורח, אלא צריך להכניסו בלי חקירות ודרישות. ולכן, אמר הרב, הלכתי אף אני בדרכו של אברהם אבינו, ולא חקרתי וטרחתי לברר מי הוא אותו האיש ומה טיבו.

כמובן, שודאי הדבר שאם אותו אורח יכניס עמו הביתה גם את הרחוב וישמיע למארחו דברי ליצנות ולשון הרע, אין שום מצוה לארח אותו, כי חיך הרוחניים קודמים, ולא עושים מצוה עם הזולת כשזה יכול חס וחלילה לקלקל אותך!

כאן המקום להוסיף, שהעיקר במצות הכנסת אורחים זה לא האוכל והשתיה שנותנים לאורח, אלא באיזה סבר פנים אתה מארח אותו; האם אתה נותן לו הרגשה נוחה? האם אתה מאיר לו פנים וגורם לו להרגיש שהוא משמח אותך כשהוא מתארח אצלך? שעל ידו אתה זוכה לקיים מצוה חשובה זו? או שהוא מרגיש שהוא "מכביד" עליך ושאתה רק מחכה לרגע שיצא כבר מביתך?!...

כי אם מכניסים אורחים ונותנים להם הרגשה של "אורחים" לא עשינו בזה כלום! **ואדרבה,** צריך לתת לאורח את ההרגשה שהוא כאן בעל הבית ואני האורח! **זהו מה שאמרו חז"ל** (אבות דרבי נתן פרק יג): "והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. כיצד? מלמד שאם נתן אדם לחברו כל מתנות טובות שבעולם ופניו כבושים בארץ, מעלה עליו הכתוב כאילו לא נתן לו כלום. אבל המקבל את חברו בסבר פנים יפות, אפילו לא נתן לו כלום, מעלה עליו הכתוב כאילו נתן לו כל מתנות טובות שבעולם".

עוד עלינו לדעת, שגם בבית הפרטי שלנו, וגם בכיתה שלנו, עם האחים והאחיות ועם החברים אנו יכולים לקיים מצוה זו; אם נסכים בשמחה לאח הקטן לשחק בחדר שלנו, או לחבר לשחק במשחק שלנו. אם נשמח כשיבקש לשבת על ידינו בשולחן שבת או בכיתה, **גם זה נכלל במצות הכנסת אורחים!**

ויהי רצון שנזכה לקיים מצוה זו אשר עליה נאמר (שבת קכז.): "גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכינה", **אמן!**